

UN SOMNI

per Alfred Carol

Tot d'una en aquell barri antic.

El lloc

no podia ser lluny, l'indret era
familiar, i vès, dubtaba. Tdx,
havia fet marrada; res...

cal continuar. Merda! una
altra marrada. I ara un camí
que puja un turonet desconegut.

Creuar

dos files de misereres barraques
habitades per gent inquietant:
Quinquis!

Corre noi! no t'aturis.

Por,

mirar de passar desapercebut,
altrament atacaran,
matxacat!

Si, por,

i incapaç de trobar el lloc.
S'esvaneix, l'ànim es marceix i
la seva imatge es fa borrosa.

Ara,

sols sortir del perill compte.
En el collet, la contrada és
lliure d'homes però sobtadament
fosca, una nit inesperada.
Fanals públics en aquell paratge
solitari a les afores de la vila.
El terra és roig, fang roig tot
al llarg del vial. Un peu i un
altre xipollant en el fang.

